

pacis, salutare conatus secundet, atq; super multorum fidem promoveat, prohibeatque, ne excitus insanus aliquis ventorum turbo, amicos dissipet congressus. Quod verò adversus eos qui publicæ consultum eunt quieti, nulli huc usque insurrexerunt Pacis Ecclesiasticæ hostes & inimici, miraculi instar apud me est, cuius ob oculos sævæ temporum præteritorum versantur tempestates. Ex animo igitur his de majori quàm eorundem obtigit antecessoribus, gratulor felicitate, & ut perenni fruantur voveo.

Cæterum circa sanctæ Religionis negotia dissidentium Christianorum mutua Tolerantia, à perfecto in fidei doctrinâ, Schisma delituro consensu, tam procul distat, quàm gradus conciliationis infimus abest à supremo & summo. Ad hunc autem haud est penetraturus, qui non prius calcaverit imum. In Christiana igitur societate versans B. Calixtus, ad conciliationem in Schismate viventium, per gradus incendendum duxit. Et quum ad summum enitens, huic substratos transilire noluerit, in inferiori tantisper substitit, donec irritatæ reciprocisque offensionibus exacerbatae mentes, depositis odiis, quæ animos è statu suo dimovere, & veri cognitionem vehementer impedire consueverunt, deferbuerint. Atque istac agendi ratione, viam aliàs asperam, ad plenam & perfectam

